

Arrest

nr. 239 221 van 29 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 13 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 december 2019, verklaart er zich op 3 januari 2020 vluchteling.

1.2. Op 28 februari 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) genomen die per aangetekend schrijven op 3 maart 2020 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en bent geboren op 27/01/1989 in Salamiyah. U bent van Arabische origine en ismaëliet. U bent gehuwd en heeft twee kinderen. U komt uit een gezin met 13 kinderen. Uw broer H. overleed in 1994. Uw andere broers en zussen verblijven in Salamiyah. U woonde in Syrië steeds in Salamiyah en was onderofficier bij het leger. U kreeg problemen in Syrië nadat u militaire bevelen weigerde. U werd hiervoor in 2014 en 2016 twee keer opgesloten en hiervoor veroordeeld. In augustus 2015 was er een poging om het voertuig waarin u zich bevond op te blazen. De daders waren militairen die u wilden uitschakelen omdat enkele van uw familieleden opposanten van het regime zijn. Op 08/02/2017 verliet u Syrië en vluchtte u naar Turkije. In Turkije huurde u twee weken een appartement in Izmir. Op 28/02/2017 reisde u samen met andere vluchtelingen per boot naar Griekenland. Toen jullie boot in de problemen kwam dreigde u ermee de politie te bellen, waarna u door de bestuurder van de boot met een mes werd bedreigd. Jullie werden gered door de Griekse kustwacht en na aankomst op het eiland Samos naar het opvangkamp gebracht. De bestuurder van de boot werd door de Griekse politie opgepakt en in de gevangenis opgesloten. Op 12/03/2017 diende u op Samos een verzoek om internationale bescherming in. U verbleef ongeveer vier maanden in een opvangkamp op het eiland Samos. Tijdens uw verblijf in het kamp werd u door Marokkanen en Algerijnen bedreigd die u ervan verdachten de politie te hebben ingelicht waardoor één van hen was opgepakt. U diende op Samos twee keer klacht in bij de politie, maar telkens zonder resultaat. Rond juli 2017 werd u overgeplaatst naar een woning in Thessaloniki, waar u verbleef tot aan uw vertrek uit Griekenland. Tijdens uw verblijf in Griekenland ontving u 150 euro financiële steun per maand. U probeerde meermaals Griekenland illegaal te verlaten. In augustus 2017 werd u tijdens één van die pogingen opgepakt en teruggestuurd naar Turkije. Volgens de Griekse politie was er een probleem met u zogenaamde 'Chartiya' (document waarmee u zich binnen Griekenland vrij kon bewegen). Na anderhalve dag detentie in Turkije werd u vrijgelaten en keerde u via de zee terug naar Griekenland. Na uw terugkeer kaartte u uw probleem aan bij het UNHCR in Griekenland, die u aanraadde om klacht in te dienen bij de politie. U diende uiteindelijk geen klacht in omdat u geen problemen wilde. Op 05/02/2018 werd u in Griekenland erkend als vluchteling. In mei 2018 werd u in het bezit gesteld van een Griekse verblijfsvergunning geldig voor drie jaar. U werkte in Thessaloniki een tijdje bij de firma AGT in de metro van Thessaloniki en kluste bij als kapper. Uw werkgevers betaalden u niet correct uit. U kaartte deze problemen aan bij de NGO Arsis, maar zonder resultaat. Doordat u in Thessaloniki het appartement moest delen met acht andere personen ontstonden er wrijvingen met uw medebewoners. U werd racistisch bejegend door Arabische medebewoners omdat af en toe alcohol dronk en door hen als ongelovige beschouwd omdat u ismaëliet bent. U diende opnieuw klacht in bij Arsis maar wederom zonder resultaat. Op 02/10/2018 reisde u in het bezit van uw Griekse verblijfskaart en een reispas voor vluchtelingen per vliegtuig door naar Nederland (Eindhoven). Dezelfde dag diende u in Nederland opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Op 6 mei 2019 werd uw verzoek om internationale bescherming in Nederland niet-ontvankelijk verklaard omdat u internationale bescherming geniet in Griekenland en volgens de Nederlandse asielinstanties bij een terugkeer naar Griekenland geen risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM. Op 29/05/2019 werd uw beroep door de (voorzieningen) rechter in Den Haag afgewezen. Op 23/12/2019 reisde u door naar België. De volgende dag, op 24/12/2019, meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 03/01/2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenote en uw twee kinderen verblijven nog steeds in Syrië.

U geeft aan niet naar Griekenland te kunnen terugkeren omdat u er geen gezinshereniging kan verkrijgen. Tevens haalt u de leef-en werkomstandigheden in Griekenland aan (gebrekkig medische voorzieningen, problemen met huisvesting en slechte werkomstandigheden). Daarnaast kaart u aan dat u te kampen kreeg met veiligheidsincidenten in Griekenland waarvoor u niet kon rekenen op beschermen van de Griekse autoriteiten.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw militair rijbewijs, uw rijbewijs, uw militaire identiteitskaart, een attest van uw gezinssamenstelling, individuele uittreksels van u en uw gezinsleden uit de registers van burgerlijke stand, uw huwelijksakte, kopieën van de paspoorten van uw echtgenote en uw kinderen, documenten van uw asielaanvraag in Griekenland, een Identification Form van Griekenland, medische attesten van Griekenland en België, foto's van uw werk bij de firma AGT in Griekenland, een attest van het UNHCR (dd.01/07/2018) met betrekking tot de duur van uw opvang in Thessaloniki (van 28/06/2017 tot 31/12/2018) en het arrest van de Nederlandse (voorzieningen) rechter in Den Haag (dd.29/05/2019) aangaande de weigering van uw verzoek om internationale bescherming in Nederland neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzonder procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde documenten (attest van uw psycholoog van 7 juni 2020, medisch verslag doktersbezoek

in Griekenland op 4/5/2017) en de verklaringen die u aflegde ten overstaan van het CGVS (CGVS, p. 5-7) blijkt immers dat er in uw hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, heeft het CGVS het nodige gedaan om rekening te houden met uw persoonlijke situatie, tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er ruimte gelaten om hierover te praten en om eventuele opmerkingen te geven (CGVS, p.5; p.8). U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat u problemen heeft met uw geheugen (CGVS, p.6). Ter ondersteuning van uw huidige mentale gezondheidssituatie, legt u een attest neer van uw psycholoog van 07/02/2020 waarin vermeld wordt dat u symptomen vertoont van een posttraumatische stress stoornis zoals slaapstoornissen, nachtmerries, angsten, flashback en geheugenproblemen. Uit bovenvermeld stuk kan echter niet worden afgeleid dat u omwille van uw psychische klachten geen coherente en geloofwaardige verklaringen zou kunnen afleggen. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud kan evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep de vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijke wijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd zijn.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Hit, dd.03/01/2020 en verklaringen DVZ, nr. 22 en CGVS, p.3) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen.

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat

slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (twee bedreigingen door derden en een éénmalige aanvaring met de Griekse politie toen u illegaal het land probeerde te verlaten), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U verklaart voor uw problemen met derden op Samos twee keer klacht bij de politie te hebben neergelegd, maar legt hiervan geen enkel begin van bewijs neer (CGVS, p.8). Uw verklaring als zou de politie u niet hebben geholpen betreft louter een blote bewering die u niet kan hardmaken. Tevens dient in dit verband te worden opgemerkt dat u nadien als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Niets in uw verklaringen wijst erop dat u na uw vertrek naar Thessaloniki nog problemen heeft gekend omwille van de arrestatie van een mensensmokkelaar op Samos. Evenmin haalt u concrete elementen aan waaruit blijkt dat u hiervoor thans in Griekenland geviséerd zou zijn (CGVS, p.7).

Voor wat betreft uw bewering als zou u in augustus 2017, tijdens de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, door de Griekse overheid naar Turkije zijn teruggestuurd toen u probeerde illegaal het land te verlaten, moet ten eerste worden opgemerkt dat het hier opnieuw louter een blote bewering betreft die u niet kan hardmaken. Bovendien heeft u niet op overtuigende wijze aangetoond dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om dit incident aan te klagen bij de bevoegde Griekse autoriteiten (CGVS, p.11-12). U verklaart enkel dat de UNHCR in Griekenland op de hoogte is van desbetreffend probleem, maar legt hiervan geen bewijsstukken neer (CGVS, p. 11-12).

Uit het door u neergelegde 'Griekse Identification Form' waarin uw identiteitsgegevens en het feit dat u een asielprocedure hangende heeft in Griekenland vermeld worden, kan niet worden afgeleid dat u door de Griekse ordediensten naar Turkije zou zijn teruggestuurd. Bovendien is het uitermate vreemd dat de datum waarop desbetreffend document werd opgesteld werd aangepast, wat twijfels doet rijzen aangaande de authenticiteit ervan. Wat er ook van moge zijn, u legt géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenis die u naar eigen zeggen te beurt is gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om dit incident aan te kaarten. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. Uw verklaring als zou u geen klacht hebben neergelegd omdat u schrik had om te worden teruggestuurd,

kan het CGVS weinig overtuigen (CGVS, p.11-12). Temeer daar het UNHCR u zelf de mogelijkheid heeft geboden om naar aanleiding van deze gebeurtenis een klacht neer te leggen (CGVS, p.11). Bovendien werd u later op 05/02/2018 internationale bescherming verleend door de Griekse autoriteiten en doet dit verder weinig terzake.

Voorts dient te worden opgemerkt dat waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaart als statushouder door uw werkgevers niet correct te zijn uitbetaald en geen recht te hebben gehad op een medische verzekering (CGVS, p.7-9). Uw bewering hiervoor naar de organisatie Arsis te zijn gestapt staat u niet aan de hand van stukken (CGVS, p.9). U verklaart in dit verband tevens als statushouder twee keer voor hartkloppingen naar het ziekenhuis in Thessaloniki zijn gegaan, maar er niet verder te zijn geholpen (CGVS, p.8). De ene keer zou het MRI toestel stuk zijn geweest, een andere keer zou de hartspecialist afwezig zijn geweest (CGVS, p.8). Bovenvermelde door u aangehaalde redenen kunnen de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden. Evenmin legt u geen bewijsstukken neer om bovenvermelde verklaringen te staven (CGVS, p.8). U maakt onvoldoende aannemelijk als statushouder uw rechten op medische verzorging niet te kunnen laten gelden of terecht zou zijn gekomen in een situatie die strijdig is met artikel 3 van het EVRM.

Het feit dat u als begunstigde van internationale bescherming op 31/12/2018 het appartement in Thessaloniki moest verlaten en vanaf dan op eigen benen moest staan, kan de Griekse overheid opnieuw niet verweten worden (CGVS, p.5). Bovendien dient in dit verband te worden opgemerkt dat u uit Griekenland bent vertrokken nog voor u uw opvangplaats moest verlaten (CGVS, p. 5). U toont aldus niet aan dat u uw rechten als statushouder op het vlak van huisvesting niet zou hebben kunnen doen gelden.

In dit verband dient tevens te worden aangestipt dat u relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken uit Griekenland bent vertrokken, wat allerminst getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Het gegeven voorts dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen getuigt bovendien van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.4).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale en fysieke gezondheidstoestand en moeilijke gezinssituatie (u leeft al drie jaar gescheiden van uw gezin) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Voor wat betreft uw verklaringen als zou u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer zijn geworden van racistische opmerkingen door medebewoners in uw opvangplaats in Thessaloniki moet verder worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade (CGVS, p.9-11).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat

de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U verklaart voor deze problemen naar de organisatie Arsis te zijn gestapt, maar legt hiervan wederom geen bewijsstukken neer. Wat er ook van moge zijn, u liet na om de hulp en bescherming in te roepen van de Griekse politie en effectieve bescherming af te dwingen (CGVS, p.11).

Waar u tenslotte kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming (CGVS, p.5 en p.7). Nog daar gelaten u evenmin aantoont dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten aangaande uw psychische en fysieke gezondheid, met name een attest van uw psycholoog in België (dd.07/02/2020), een medisch attest aangaande de aanwezigheid van scherven in uw klein bekken (dd.03/02/2020), een afspraak voor een röntgenfoto's van uw knie en bekken (dd.11/02/2020), een Grieks medisch attest (dd. 08/03/2017) en uw medisch paspoort uit Griekenland met verslag van twee doktersbezoeken (dd.4/05/2017 en 06/07/2017) vermogen niet de beoordeling inzake uw verzoek in positieve zin om te buigen. Nergens kan worden afgeleid dat uw fysieke en mentale gezondheid van die aard is dat u niet in aanmerking zou komen om gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland. Evenmin toont u aan dat u omwille van uw gezondheidsproblemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 EVRM. De overige door u neergelegde documenten tenslotte hebben betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat, uw werk als militair in Syrië, de identiteit en nationaliteit van uw gezinsleden, uw asielprocedure in Griekenland en Nederland, uw opvang in Griekenland, uw werk in de bouw in Griekenland, elementen die hier evenmin ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van "de gegrondheid en de wettigheid van de beslissing betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie rapporten (stukken 2, 4 en 5), een persartikel (stuk 3) en een medisch en psychologisch attest (stuk 6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Waar verzoeker de schending inroept van artikel 1, D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dient erop gewezen dat dit artikel bepaalt als volgt:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker laat na *in concreto* te duiden op welke wijze voormeld artikel 1, D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn. Aldus wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.2. Verzoeker verliet Syrië op 8 februari 2017 en na een verblijf in Turkije reisde hij op 28 februari 2017 naar Griekenland alwaar hij een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 5 februari 2018 werd verzoeker in Griekenland erkend als vluchteling. Op 2 oktober 2018 reisde verzoeker naar Nederland alwaar hij dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 6 mei 2019 werd zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard omdat hij in Griekenland reeds internationale bescherming geniet. Het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd op 29 mei 2019 verworpen. Op 22 december 2019 reisde verzoeker naar België alwaar hij op 3 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig verzoek om internationale bescherming omdat verzoeker in Griekenland reeds internationale bescherming geniet en er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de bescherming die hij in Griekenland geniet niet actueel of ontoereikend zou zijn.

2.3.3. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.4. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

2.3.5. Vooreerst motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker terecht als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzonder procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde documenten (attest van uw psycholoog van 7 juni 2020, medisch verslag doktersbezoek in Griekenland op 4/5/2017) en de verklaringen die u aflegde ten overstaan van het CGVS (CGVS, p. 5-7) blijkt immers dat er in uw hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, heeft het CGVS het nodige gedaan om rekening te houden met uw persoonlijke situatie, tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er ruimte gelaten om hierover te praten en om eventuele opmerkingen te geven (CGVS, p.5; p.8). U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat u problemen heeft met uw geheugen (CGVS, p.6). Ter ondersteuning van uw

huidige mentale gezondheidssituatie, legt u een attest neer van uw psycholoog van 07/02/2020 waarin vermeld wordt dat u symptomen vertoont van een posttraumatische stress stoornis zoals slaapstoornissen, nachtmerries, angsten, flashback en geheugenproblemen. Uit bovenvermeld stuk kan echter niet worden afgeleid dat u omwille van uw psychische klachten geen coherente en geloofwaardige verklaringen zou kunnen afleggen. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud kan evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep de vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijke wijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd zijn."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer aan in zijn verzoekschrift. Hij beperkt zich tot een verwijzing naar zijn fysische en psychologische gezondheidsproblemen in het kader van zijn levensomstandigheden in Griekenland (zie *infra*), doch betreft deze problemen niet op het verloop van onderhavige asielprocedure. Wat betreft het medisch en psychologisch attest toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 6 – verzoeker heeft orthopedische problemen) dient vastgesteld dat hieruit evenmin blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van gedetailleerde, coherente, geloofwaardige en doorleefde verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Als zodanig werpen deze attesten geen ander licht op de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven. Aldus blijven deze motieven onverminderd overeind.

2.3.6. Vervolgens wijst de Raad erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (cf. HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoeker, die in Griekenland als vluchteling werd erkend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat hij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan zijn vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat zijn levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoeker kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de

Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van zijn verzoek en dat het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Met betrekking tot verzoekers persoonlijke situatie en levensomstandigheden in Griekenland motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (twee bedreigingen door derden en een éénmalige aanvaring met de Griekse politie toen u illegaal het land probeerde te verlaten), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U verklaart voor uw problemen met derden op Samos twee keer klacht bij de politie te hebben neergelegd, maar legt hiervan geen enkel begin van bewijs neer (CGVS, p.8). Uw verklaring als zou de politie u niet hebben geholpen betreft louter een blote bewering die u niet kan hardmaken. Tevens dient in dit verband te worden opgemerkt dat u nadien als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Niets in uw verklaringen wijst erop dat u na uw vertrek naar Thessaloniki nog problemen heeft gekend omwille van de arrestatie van een mensensmokkelaar op Samos. Evenmin haalt u concrete elementen aan waaruit blijkt dat u hiervoor thans in Griekenland geviséerd zou zijn (CGVS, p.7).

Voor wat betreft uw bewering als zou u in augustus 2017, tijdens de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, door de Griekse overheid naar Turkije zijn teruggestuurd toen u probeerde illegaal het land te verlaten, moet ten eerste worden opgemerkt dat het hier opnieuw louter een blote bewering betreft die u niet kan hardmaken. Bovendien heeft u niet op overtuigende wijze aangetoond dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om dit incident aan te klagen bij de bevoegde Griekse autoriteiten (CGVS, p.11-12). U verklaart enkel dat de UNHCR in Griekenland op de hoogte is van desbetreffend probleem, maar legt hiervan geen bewijsstukken neer (CGVS, p. 11-12).

Uit het door u neergelegde ‘Griekse Identification Form’ waarin uw identiteitsgegevens en het feit dat u een asielprocedure hangende heeft in Griekenland vermeld worden, kan niet worden afgeleid dat u door de Griekse ordediensten naar Turkije zou zijn teruggestuurd. Bovendien is het uitermate vreemd dat de datum waarop desbetreffend document werd opgesteld werd aangepast, wat twijfels doet rijzen

aangaande de authenticiteit ervan. Wat er ook van moge zijn, u legt géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenis die u naar eigen zeggen te beurt is gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om dit incident aan te kaarten. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. Uw verklaring als zou u geen klacht hebben neergelegd omdat u schrik had om te worden teruggestuurd, kan het CGVS weinig overtuigen (CGVS, p.11-12). Temeer daar het UNHCR u zelf de mogelijkheid heeft geboden om naar aanleiding van deze gebeurtenis een klacht neer te leggen (CGVS, p.11). Bovendien werd u later op 05/02/2018 internationale bescherming verleend door de Griekse autoriteiten en doet dit verder weinig terzake.

Voorts dient te worden opgemerkt dat waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaart als statushouder door uw werkgevers niet correct te zijn uitbetaald en geen recht te hebben gehad op een medische verzekering (CGVS, p.7-9). Uw bewering hiervoor naar de organisatie Arsis te zijn gestapt staat u niet aan de hand van stukken (CGVS, p.9). Uw verklaart in dit verband tevens als statushouder twee keer voor hartkloppingen naar het ziekenhuis in Thessaloniki zijn gegaan, maar er niet verder te zijn geholpen (CGVS, p.8). De ene keer zou het MRI toestel stuk zijn geweest, een andere keer zou de hartspecialist afwezig zijn geweest (CGVS, p.8). Bovenvermelde door u aangehaalde redenen kunnen de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden. Evenmin legt u geen bewijsstukken neer om bovenvermelde verklaringen te staven (CGVS, p.8). U maakt onvoldoende aannemelijk als statushouder uw rechten op medische verzorging niet te kunnen laten gelden of terecht zou zijn gekomen in een situatie die strijdig is met artikel 3 van het EVRM.

Het feit dat u als begunstigde van internationale bescherming op 31/12/2018 het appartement in Thessaloniki moest verlaten en vanaf dan op eigen benen moest staan, kan de Griekse overheid opnieuw niet verweten worden (CGVS, p.5). Bovendien dient in dit verband te worden opgemerkt dat u uit Griekenland bent vertrokken nog voor u uw opvangplaats moest verlaten (CGVS, p. 5). U toont aldus niet aan dat u uw rechten als statushouder op het vlak van huisvesting niet zou hebben kunnen doen gelden.

In dit verband dient tevens te worden aangestipt dat u relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken uit Griekenland bent vertrokken, wat allerminst getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Het gegeven voorts dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen getuigt bovendien van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.4).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale en fysieke gezondheidstoestand en moeilijke gezinssituatie (u leeft al drie jaar gescheiden van uw gezin) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Voor wat betreft uw verklaringen als zou u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer zijn geworden van racistische opmerkingen door medebewoners in uw

opvangplaats in Thessaloniki moet verder worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade (CGVS, p.9-11).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U verklaart voor deze problemen naar de organisatie Arsis te zijn gestapt, maar legt hiervan wederom geen bewijsstukken neer. Wat er ook van moge zijn, u liet na om de hulp en bescherming in te roepen van de Griekse politie en effectieve bescherming af te dwingen (CGVS, p.11).

Waar u tenslotte kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming (CGVS, p.5 en p.7). Nog daar gelaten u evenmin aantoonst dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat de levensomstandigheden in Griekenland voor migranten, asielzoekers en vluchtelingen precair zijn, dat zij worden geconfronteerd met onmenselijke en vernederende behandelingen door de Griekse autoriteiten, dat zij het slachtoffer worden van racisme en vreemdelingenhaat, dat zij bijna geen toegang hebben tot het sociale systeem, tot integratie, tot de arbeidsmarkt, tot gezondheidszorg en tot huisvesting en dat dit des te meer problematisch is voor vluchtelingen die geestelijke gezondheidsproblemen hebben. Hij verwijst hiertoe naar rapporten en een persartikel. Hij wijst tevens op zijn eigen fysische en psychologische gezondheidstoestand. Hij merkt ook op dat hij in Griekenland al het slachtoffer was van racistische handelingen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift voornamelijk verwijst naar louter algemene informatie (verzoekschrift, stukken 2-5) die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie. Hoger werd reeds vastgesteld dat het aan verzoeker toekomt om *in concreto* aan te tonen dat hij in Griekenland buiten zijn wil om volledig afhankelijk is van overheidssteun en in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zou komen en/of dat hij ten aanzien van Griekenland een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Een verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie volstaat hiertoe geenszins.

In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde problemen voorafgaand aan zijn erkenning als vluchteling geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker uiteindelijk door de Griekse autoriteiten wel degelijk werd erkend als vluchteling en dat hij kan genieten van de aan deze status verbonden rechten. Tevens wordt terecht vastgesteld dat verzoeker inzake zijn problemen met derden op het eiland Samos geen bewijs voorlegt van de klachten die hij bij de Griekse politie zou hebben ingediend en dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker hierdoor nog problemen zou hebben ondervonden nadat hij als vluchteling werd erkend en naar Thessaloniki verhuisde. Eveneens laat verzoeker na enig bewijs voor te leggen van zijn bewering dat hij in augustus 2017 door de Griekse autoriteiten werd teruggestuurd naar Turkije toen hij illegaal het land trachtte te verlaten, alsook dat verzoeker dit incident niet trachtte aan te klagen bij de Griekse autoriteiten hetgeen des te meer klemmt daar hij verklaarde dat UNHCR hem de mogelijkheid bood om hiervoor klacht in te dienen doch dat hij dit heeft nagelaten. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij zal trachten documenten ter staving van zijn bewering te verkrijgen, doch vooralsnog legt hij geen dergelijke documenten voor. Hoe dan ook, deze incidenten vonden plaats voorafgaand aan verzoekers erkenning als vluchteling en kunnen dan ook bezwaarlijk aantonen dat verzoeker sedert zijn erkenning als vluchteling in Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen en/of dat hij ten aanzien van Griekenland een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Waar verzoeker wijst op een discriminerende bejegening en onmenselijke en vernederende behandeling vanwege de Griekse autoriteiten, wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker geen afdoende pogingen heeft ondernomen om hiertegen bescherming te verkrijgen van de Griekse autoriteiten en dat hij van zijn bewering de hulp te hebben ingeroepen van de ngo Arsis geen bewijsstukken voorlegt. De Raad wijst er bovendien op dat, om te oordelen of er sprake is van nood aan internationale bescherming, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in. Om tot de toekenning van internationale bescherming te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verwijst naar spanningen met medebewoners van Arabische origine doch dat hij hiervoor geen beroep trachtte te doen op de Griekse autoriteiten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-11). Waar verzoeker dienaangaande nog verwijst naar het psychologisch attest toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 6) en aanvoert dat zijn psychologische gezondheidsproblemen het gevolg zijn van de behandeling die hij vanwege de Griekse ordediensten heeft ondergaan, dient erop gewezen dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan een arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen problemen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de fysieke of mentale problemen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt wordt verteld, in tegenstelling tot een arts die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Uit het psychologische attest blijkt dat de psycholoog zich op verzoekers verklaringen baseert wat betreft de oorzaak van zijn mentale problemen ("*Monsieur N. a décrit des humiliations et traitements inhumains qui lui ont été infligés*" (eigen onderlijning) (vrije vertaling: De heer N. heeft vernederingen en onmenselijke behandelingen beschreven die hem zijn aangedaan)). Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er dan ook niet in *in concreto* aan te tonen dat hij omwille van een discriminerende of racistische bejegening in Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen of dat hij ten aanzien van Griekenland een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Ook wat betreft zijn toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg in Griekenland dient vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan te verwijzen naar voormelde algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en die dan ook niet volstaat teneinde *in concreto* aannemelijk te maken dat hij in Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen of dat hij ten aanzien van Griekenland een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Uit verzoekers verklaringen blijkt, integendeel, dat hij in Griekenland wel degelijk een woning had, dat hij er kon werken en dat hij naar het ziekenhuis kon gaan. Zijn blote bewering dat hij in het ziekenhuis niet kon worden geholpen omdat een MRI-toestel stuk was en een hartspecialist afwezig was, kan bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat hij in Griekenland geen toegang had tot gezondheidszorg. Verzoekers medische en psychologische problemen kunnen verder niet als dermate ernstig worden beschouwd dat hij niet in staat zou zijn om in Griekenland een leven op te bouwen en er zijn rechten als erkende vluchteling te doen gelden. Uit het eerste attest van 7 februari wordt in een zin gesteld dat verzoeker symptomen vertoont die kunnen wijzen op PTSD, de rest van het attest betreft de neerslag van verzoekers verklaringen over de situatie in Syrië, zijn vertrek uit dit land en aankomst in Turkije en Griekenland. Het attest van 11 maart 2020 van dezelfde psychologe herhaalt de vaststelling van symptomen van PTSD en stelt voorts in enkele korte paragrafen dat verzoekers trauma's voortkomen uit zijn slechte behandeling in Griekenland en het aangewezen is hem niet terug te sturen naar Griekenland. Deze attesten alsook de attesten toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 6) werpen geen ander licht op bovenvermelde. Immers er kan geen onmogelijkheid blijken om naar Griekenland terug te keren omwille van verzoekers fysieke gezondheidstoestand. Zijn psychologische attesten, opgesteld op basis van verzoekers eigen verklaringen, vormen aldus geen afdoende objectief bewijs dat verzoeker in Griekenland het slachtoffer zou worden van onmenselijke behandelingen en/of dat hij er geen toegang zou hebben tot bescherming of gezondheidszorg.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer met betrekking tot de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De door u neergelegde documenten aangaande uw psychische en fysieke gezondheid, met name een attest van uw psycholoog in België (dd.07/02/2020), een medisch attest aangaande de aanwezigheid van scherven in uw klein bekken (dd.03/02/2020), een afspraak voor een röntgenfoto's van uw knie en bekken (dd.11/02/2020), een Grieks medisch attest (dd. 08/03/2017) en uw medisch paspoort uit Griekenland met verslag van twee doktersbezoeken (dd.4/05/2017 en 06/07/2017) vermogen niet de beoordeling inzake uw verzoek in positieve zin om te buigen. Nergens kan worden afgeleid dat uw fysieke en mentale gezondheid van die aard is dat u niet in aanmerking zou komen om gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland. Evenmin toont u aan dat u omwille van uw gezondheidsproblemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 EVRM. De overige door u neergelegde documenten tenslotte hebben betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat, uw werk als militair in Syrië, de identiteit en nationaliteit van uw gezinsleden, uw asielprocedure in Griekenland en Nederland, uw opvang in Griekenland, uw werk in de bouw in Griekenland, elementen die hier evenmin ter discussie staan.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken kwamen hoger reeds aan bod (zie *supra*).

2.3.7. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

K. DECLERCK

